

[Elisabeth Arnold]

og så mange hundrede kroner om måneden i benzin, og jeg så bagefter får den besked, at benzinprisen bare stiger. Haha, så har du ikke sparet noget som helst!

Den måde synes jeg ikke man kan tillade sig at behandle forbrugerne på. Jeg synes, der skal være et økonomisk incitament til at spare på energien, og det er der ikke, hvis energipriserne blot stiger efterfølgende som følge af, at man har gjort det, man blev bedt om.

Jeg synes, det er en væsentlig problemstilling og en væsentlig del af pædagogikken at sige til folk: Jamen I skal spare, fordi I selv kan tjene penge på det og kan se resultatet i jeres tegnebog hver måned.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er nu, jeg synes, debatten er ved at blive interessant, fordi den begynder at komme ned i materien.

Det, jeg synes må siges i forbindelse med den sidste meningsudveksling, er, at det, der er forsømt i forhold til offentligheden og forbrugerne, er at klargøre, at en væsentlig del af den løbende forbrugerpris på de produkter, vi her taler om – fjernvarmer, el osv. – drejer sig om de store investeringers afskrivning, og at det er investeringsdelen i det, der er en del af fremtidssikringen og miljøproblemets løsning – at man altså får organiseret sig til at lave disse langsigtede investeringer overhovedet, som slet ikke hænger sammen med de marginale prisforskydninger, som vi i øvrigt kan operere med, når vi prøver at lave adfærdsændringer.

Den store adfærdsændring ligger i beslutningen om at investere i et langsigtet nyt system. Det er dér, den ligger, og det er i en faktor 5 større, end hvad vi adfærdsmæssigt kan påvirke på den marginale prisside. Det er det typiske forhold med hensyn til disse ting, og allerede det illustrerer en af svaghederne, når vi taler om elasticiteter i forbindelse med energi- og miljøafgifters faktiske effekt. Det er noget af det, vi skal bruge EVA til at få kvantificeret, stillet op og belyst sektor for sektor. Vi må i gang med en palaverproces, hvor vi bruger Folketinget og alle mulige andre instanser til sag for sag at få gennemgået: Hvordan ser det her ud i proportionerne og virkemåden?

Det er den proces, vi håber er sat i gang nu, og det er også derfor, vi synes, at SF's dagsor-

den er lidt for flot – det er sådan set den eneste reservation – ikke for flot med hensyn til målet, men med hensyn til, at det skal laves, så alle forud kan forstå det hele og indrette sig på det, men uden at mærke det, og der bliver bedre skatteforhold i øvrigt og bedre konkurrenceforhold osv. Den er lidt for nem på den måde.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg skal ikke kunne sige, om regeringens dagsorden gør livet mere besværligt, end nødvendigt er, men jeg kan nu ikke se, at SF ikke har taget højde for de problemer. Jeg beskæftigede mig i min tale netop med de forskellige typer problemer, der var, og som det er vigtigt at vi tager højde for, når vi laver denne skattereform.

Og så tror jeg egentlig, jeg vil tilbyde fru Elisabeth Arnold en lille studiekreds om det med, hvordan vi laver sådan nogle ting, for det er ikke rigtigt. Det er en fordel f.eks. på fjernvarmeområdet, at man lægger hele prisen over på kubikmeterne, selv om det betyder, at hvis folk sparer meget, skal kubikmeterprisen stige for at dække de basale indkomster ind. Jo større en del man lægger over på selve prisen på det marginale, på varen, man modtager, jo større gevinst får man ved at spare. Det er meget enkelt. Hvis hele prisen ligger på det, der kan varieres, får man også størst mulig gevinst ved at spare, men det betyder til gengæld også, at der er risiko for, at priserne vil udvikle sig, hvis folk sparer meget. Sådan er det nødt til at være inden for al forsyningsvirksomhed.

Hvad angår miljøafgifter, mener jeg, det vigtige er, at afgiftsniveauet lægges efter at få miljøeffekten og ikke efter provenuet. Det må ikke være sådan, at vi har bundet os til et bestemt provenu på en afgift, og kan den så ikke indbringe det, skal skruen strammes, uanset om der er en miljømæssig begrundelse for det. Så langt er jeg enig med fru Elisabeth Arnold. Det skal være miljøet, der skal være det afgørende for, hvordan vi lægger niveauet. Men med det forbehold tror jeg, det er vigtigt, at vi indstiller os på, at vi på nogle af disse områder vil se et gradvis stigende afgiftsniveau. Det, der så kan være vigtigt, er, at vi mest muligt tilstræber, at det skal være et planlagt langtidsforløb, og at vi mest muligt på forhånd vedtager, hvordan det skal udvikle sig, sådan at investorerne har